

Kineski ambasador u Australiji Sjao Čan

gi autohtoni Australijanci, obliskovani kolonijalnom istorijom, dočeli put pomirenja i to je putovanje koje mi, kao nacija, moramo da uspešno završimo - istakao je generalni guverner.

Premjer Entoni Albañez je započeo govor navodeći da je kraljica vladavina trajala više od polovine dosadašnjeg života australijske moderne federacije, koja je nastala 1. januara 1901. godine.

- Kroz 16 turneja tokom sedam decenija nje ne vladavine, kraljica Elizabeta je posetila i pozvala se sa svakim dehom Australije. Usred decenijske buke i turbulencije, kraljica je izdržala, kao što je izdržala i na-

klonost Australijanaca prema njoj i na osećaj povezanosti s kraljicom. Tako dugo Elizabeta Druga bila je retka i umirujuća konstanta u svetu promena - naglasio je Albaneze.

Lider opozicije Peter Dutton opisao je kraljičnu službu kao "70 godina nepokolebljive i besprekorne dužnosti".

- Ako je tuga cena koju plaćamo za ljubav, onda izliv globalne tuge u ovih proteklih 14 dana govor o tome koliko je bila voljena. Sudbina je Elizabeti odredila život.

vot satkan od dužnosti, a toj dužnosti kraljica Elizabeth je posvetila svoj život - rekao je Dutton.

Opozicioni lider je nglasio i da ćemo se više od svega sećati "našeg dragog, preminulog sverenog po tome što je postojano otelotvorio najbolje vrline i vrednosti čovečanstva".

Iako služba nije bila otvorena za javnost, ekrani su bili postavljeni na travnjacima ispred zgrade Parlamenta. Njazlost, prelet aviona ratnog vazduhoplovstva je otkazan zbog kiše i lošeg vremena u Kanberi.

Odvajanje počasti se nastavilo i u petak jer je savezni parlament tokom tog dana održao komemorativne govore i iskazivanje saučešća. Rad parlamenta, koji je obustavljen zbog njene smrti na dve nedelje, nastavlja se idućeg po-nedeljka.

T. OŠOJIĆ

Omiljeno cveće

Kraljičin portret iz 1954. godine, koji se nalazio u centru Velike sale Parlamenta, bio je okružen australijskim nacionalnim cvetom zlatnim mimoza, kao i cvetovima ukrasnog grasa i dalijama, koje su bili među kraljičinim omiljenim cvećem.

m²ilan

PIŠE: Milan VLAŠIĆ

IMA LI LEKA ZA SVEOPŠTU HIPOHONDRIJU?

Kad bi kafane apoteke bile

Jeste li primetili da se u poslednje vreme otvara sve više apoteka? Ne-kada su se otvarale prodavnice mešovite robe, pekarice, kafane, zlatare i slično, a sada apoteke. Možda je to zbog toga što imamo sve više starijeg stanovništva, ali bilo je toga i pre, pa nije bilo toliko prodavnica lekova.

Nekada ste preko pulata tražili od apotekara lek za koji imate recept od vašeg doktora, a danas lepo uzmete onu košaru, pa kroz redove u kojima se nalaze hemijski proizvodi i mahom lekovi. Ponekad pomislim da su prvo napravili lek, pa su tek onda za svaki od njih izmislili i neku bolest.

Lekovi na sve strane

Za glavobolju, kostobolju, nesanicu... Lekova na sve strane, šarene se, prosto plene s polica, poput slatkisa. Sve su to neki lekovi koji ublažavaju i otklanjavaju simptome, a o uzrocima niko ne priča. Na kraju krajeva, ako su apotekе biznis, a jesu, šta bi njima bio cilj? Pa, da dodemo opet i to što pre.

Zamislite dodete u apoteku i uzmete lek za glavobolju i izlečite glavobolju zauvek. Šta se dešava, da li dolazite u apoteku po taj isti lek? Naravno da ne dolazite, vi ste izlečeni. Šta se dešava s radnjama u koje sve manje ljudi ulazi? Takve radnje se zatvaraju, biznisi propadaju. A šta se dešava u stvarnosti? Sve više apoteka se otvara, ta grana biznisa očigledno cveta, a od izlečenja ni traga ni glasa.

Priroda (ni)je dovoljna!?

Na kraju krajeva, čemu služe svi ti lekovi? Jesmo li stvarno toliko bolesni? Izgleda da smo svi hipohondri koliko ima lekova i apoteku i koliko je sve to nekako sve prisutnije u našim životima. A da li je to stvarno tako ili je u pitanju nešto drugo? Može li se nešto od svega što nas muči lečiti na drugi način, bez lekova?

Znate li kako se nekada u našim starim krajevima išlo u prelo, na druženje, na razgovor? Isto se neretko kilometrima, naravno peške, često uz društvo, uz smeh i šalu. Ne sećam se da su se nešto koristile tablete, makar ne u

velikim količinama. Ne sećam se da je trebalo da se uzimaju vitaminski i ostali suplementi. Vitamini su, ako ih je bilo ko i pominja, bili u voću i povrću, naravno sezonskom.

Sada su naučnici došli do spoznaja da nam odrednom priroda nije dovoljna, da su nam potrebni vitamini koje, gde čuda, ne dobijamo više ni od sunca, ni od voća i povrća, već ih kupujemo zapakovane u - apotekama. Baš me interesuje ko je sva ta silna naučna istraživanja finansirao, da nisu možda proizvođači tih vitamina, ostalih suplemenata i lekova. Ma nisu valjda?

Pazite na sebe

gde je problem, tu je i rešenje. Ako znamo da nas ti silni lekovi neće izlečiti već će nam eventualno ublažiti simptome, onda treba da potražimo rešenje da se trajno otkloni uzroci bolesti, stvarni uzroci. Svaka permanentna situacija, kada je zdravlje u pitanju, zahteva promenu životnog stila. Razmislite gde živate, s kim se družite, s kim provodite najviše vremena, koje su teme vaših svakodnevnih razgovora, o čemu razmišljate... Takođe, i šta i koliko jedete, šta i koliko pijete, a posebno obratite pažnju na to da nešto ne jede vas.

■ **Svaka permanentna situacija, kada je zdravlje u pitanju, zahteva promenu životnog stila**

Zdrav duh znači zdravo telo

Jeste li primetili da ništa ne boli kada spavamo? To je zbog toga što tada ne razmišljamo ni o čemu, što smo skroz opušteni. Fizički bol pre svega dolazi od našeg suprotstavljanja nekoj situaciji, dogadjaju, ljudima. Sve to negativno što osćemo i mislimo naprsto se manifestuje u telu kao emocionalni filter. Pratite šta se dešava oko sebe nečega ili nekoga mnogo iznervirate, pratite reakciju svog tela nekoliko dana posle tog događaja. Gotovo je nemoguće da nas ništa ne boli ako smo se nervirali.

Isto tako, uradite test tako da se uopšte ne nervirate u narednih 10 dana nijednom i ni zbog čega da se ne naljutite, ne iznerviravate već da se družite sa interesantnim i duhovitim ljudima, da uživate. Ako u tome istrajete, u druženju, veselju i ljubavi, apoteke će se početi zatvarati, a možda će se početi otvarati kafane, pa da udarimo brigu na veselje.